

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla a soudkyň Mgr. Miroslavy Kašpírkové a Mgr. Ing. Veroniky Baroňové v právní věci žalobkyně **Technické plastové systémy s.r.o.**, IČ: 27997804, se sídlem Dýšina 297, zastoupené Mgr. Markem Vojáčkem, advokátem se sídlem Týn 1049/3, Praha 1, proti žalovanému **Generálnímu ředitelství cel**, se sídlem Budějovická 1387/7, Praha 4, v řízení o spojených žalobách proti rozhodnutím žalovaného ze dne 20.12.2012, čj. 1420-13/2012-900000-302, čj. 1420-14/2012-900000-302, čj. 1420-15/2012-900000-302, čj. 1420-16/2012-900000-302, čj. 1420-17/2012-900000-302, ve znění opravného rozhodnutí žalovaného ze dne 15.01.2013, čj. 2296/2013-900000-302, čj. 2297/2013-900000-302, čj. 2298/2013-900000-302, čj. 2299/2013-900000-302, čj. 2300/2013-900000-302, ze dne 08.01.2013, čj. 861/2013-900000-302, čj. 860/2013-900000-302, čj. 859/2013-900000-302, čj. 858/2013-900000-302, čj. 857/2013-900000-302, čj. 856/2013-900000-302, ze dne 11.01.2013, čj. 1408/2013-900000-302, čj. 1409/2013-900000-302, čj. 1410/2013-900000-302, čj. 1411/2013-900000-302, čj. 1412/2013-900000-302, čj. 1413/2013-900000-302, čj. 1414/2013-900000-302, čj. 1415/2013-900000-302, čj. 1416/2013-900000-302, čj. 1417/2013-900000-302, čj. 1418/2013-900000-302, čj. 1420/2013-900000-302, čj. 1421/2013-900000-302, čj. 1422/2013-900000-302, čj. 1423/2013-900000-302, ze dne 13.01.2013, čj. 8236/2013-900000-302, ze dne 15.01.2013, čj. 2170/2013-900000-302, čj. 2171/2013-900000-302, čj. 2172/2013-900000-302, čj. 2173/2013-900000-302, čj. 2175/2013-900000-302, čj. 2176/2013-900000-302, čj. 2177/2013-900000-302, čj. 2179/2013-900000-302, čj. 2180/2013-900000-302, čj. 2181/2013-900000-302, čj. 2182/2013-900000-302, čj. 2183/2013-900000-302, čj. 2184/2013-900000-302, čj. 2185/2013-900000-302, čj. 2186/2013-900000-302, čj. 2187/2013-900000-302, čj. 2188/2013-900000-302, ze dne 17.01.2013, čj. 2627/2013-900000-302, čj. 2628/2013-900000-302, čj. 2629/2013-900000-302, čj. 2630/2013-900000-302, čj. 2631/2013-900000-302, čj. 2632/2013-900000-302, čj. 2633/2013-900000-302, čj. 2634/2013-900000-302, čj. 2635/2013-900000-302, čj. 2636/2013-900000-302, čj. 2637/2013-900000-302, čj. 2638/2013-900000-302, čj. 2639/2013-900000-302, čj. 2640/2013-900000-302, čj. 2641/2013-900000-302, čj. 2642/2013-900000-302, čj. 2643/2013-900000-302, čj. 2926/2013-900000-302, ze dne 18.01.2013, čj. 3203/2013-900000-302, čj. 3149/2013-

900000-302, ze dne 21.01.2013, čj. 3334/2013-900000-302, čj. 3399/2013-900000-302, čj. 3408/2013-900000-302, ze dne 23.01.2013, čj. 3871/2013-900000-302, čj. 3899/2013-900000-302, čj. 4027/2013-900000-302, čj. 3517/2013-900000-302, čj. 3518/2013-900000-302, čj. 3519/2013-900000-302, čj. 3520/2013-900000-302, čj. 3521/2013-900000-302, čj. 3523/2013-900000-302, čj. 3524/2013-900000-302, čj. 3525/2013-900000-302, čj. 3526/2013-900000-302, ze dne 25.01.2013, čj. 3923/2013-900000-302, čj. 3924/2013-900000-302, čj. 3925/2013-900000-302, čj. 3926/2013-900000-302, čj. 3927/2013-900000-302, čj. 3928/2013-900000-302, čj. 3929/2013-900000-302, čj. 3930/2013-900000-302, čj. 3931/2013-900000-302, čj. 3932/2013-900000-302, čj. 3933/2013-900000-302, čj. 3934/2013-900000-302, čj. 3935/2013-900000-302, čj. 3936/2013-900000-302, čj. 3527/2013-900000-302, čj. 3528/2013-900000-302, čj. 3529/2013-900000-302, čj. 3530/2013-900000-302, ze dne 28.01.2013, čj. 4710/2013-900000-302, čj. 4663/2013-900000-302, čj. 4654/2013-900000-302, čj. 4587/2013-900000-302, čj. 4486/2013-900000-302, čj. 4100/2013-900000-302, čj. 4108/2013-900000-302, čj. 4257/2013-900000-302, čj. 4276/2013-900000-302, čj. 4356/2013-900000-302, čj. 4374/2013-900000-302, čj. 4386/2013-900000-302, čj. 4395/2013-900000-302, čj. 4425/2013-900000-302, čj. 4430/2013-900000-302, čj. 4461/2013-900000-302, čj. 4477/2013-900000-302, ze dne 29.01.2013, čj. 5046/2013-900000-302, čj. 4987/2013-900000-302, čj. 4933/2013-900000-302, čj. 4811/2013-900000-302, čj. 4721/2013-900000-302, čj. 4502/2013-900000-302, čj. 4503/2013-900000-302, čj. 4505/2013-900000-302, čj. 4507/2013-900000-302, čj. 4508/2013-900000-302, čj. 4509/2013-900000-302, čj. 4511/2013-900000-302, čj. 4512/2013-900000-302, čj. 4513/2013-900000-302, čj. 4515/2013-900000-302, čj. 4516/2013-900000-302, čj. 4518/2013-900000-302, ze dne 31.01.2013, čj. 5884/2013-900000-302, čj. 5803/2013-900000-302, čj. 5764/2013-900000-302, čj. 5739/2013-900000-302, čj. 5661/2013-900000-302, čj. 5656/2013-900000-302, čj. 5616/2013-900000-302, čj. 5599/2013-900000-302, čj. 5564/2013-900000-302, čj. 5535/2013-900000-302, čj. 5447/2013-900000-302, čj. 5424/2013-900000-302, čj. 5407/2013-900000-302, čj. 5074/2013-900000-302, čj. 5075/2013-900000-302, čj. 5076/2013-900000-302, čj. 5077/2013-900000-302, čj. 5078/2013-900000-302, čj. 5079/2013-900000-302, čj. 5080/2013-900000-302, čj. 5081/2013-900000-302, čj. 5082/2013-900000-302, čj. 5084/2013-900000-302, čj. 5085/2013-900000-302, čj. 5086/2013-900000-302, čj. 5087/2013-900000-302, čj. 5088/2013-900000-302, ze dne 01.02.2013, čj. 5969/2013-900000-302, čj. 5981/2013-900000-302, čj. 5983/2013-900000-302, čj. 6036/2013-900000-302, čj. 6092/2013-900000-302, čj. 6157/2013-900000-302, čj. 6169/2013-900000-302, čj. 6178/2013-900000-302, čj. 5083/2013-900000-302, ze dne 05.02.2013, čj. 5522/2013-900000-302, ze dne 08.02.2013, čj. 6971/2013-900000-302, čj. 6986/2013-900000-302, čj. 6999/2013-900000-302, čj. 7013/2013-900000-302, čj. 7022/2013-900000-302, čj. 7137/2013-900000-302, čj. 7400/2013-900000-302, čj. 7409/2013-900000-302, čj. 7415/2013-900000-302, čj. 7495/2013-900000-302, ze dne 11.02.2013, čj. 7578/2013-900000-302, čj. 7639/2013-900000-302, čj. 7548/2013-900000-302, čj. 7863/2013-900000-302, čj. 7794/2013-900000-302, čj. 7763/2013-900000-302, čj. 7772/2013-900000-302, ze dne 12.02.2013, čj. 7973/2013-900000-302, čj. 7961/2013-900000-302, čj. 7951/2013-900000-302, čj. 7934/2013-900000-302, čj. 7910/2013-900000-302, ze dne 13.02.2013, čj. 8131/2013-900000-302, čj. 8101/2013-900000-302, čj. 8069/2013-900000-302, čj. 8245/2013-900000-302, čj. 8227/2013-900000-302, čj. 8044/2013-900000-302, čj. 8301/2013-900000-302, čj. 8295/2013-900000-302, čj. 8275/2013-900000-302, čj.

8255/2013-900000-302, ze dne 14.02.2013, čj. 8557/2013-900000-302, čj. 8555/2013-900000-302, čj. 8542/2013-900000-302, čj. 8515/2013-900000-302, čj. 8484/2013-900000-302, čj. 8476/2013-900000-302, čj. 8449/2013-900000-302, čj. 8439/2013-900000-302, čj. 8410/2013-900000-302, čj. 8390/2013-900000-302, čj. 8381/2013-900000-302, čj. 8372/2013-900000-302, čj. 8368/2013-900000-302, ze dne 15.02.2013, čj. 8693/2013-900000-302, čj. 8690/2013-900000-302, čj. 8685/2013-900000-302, čj. 8674/2013-900000-302, čj. 8626/2013-900000-302, čj. 8610/2013-900000-302, čj. 8599/2013-900000-302, čj. 8730/2013-900000-302, ze dne 10.10.2013, čj. 34729-2/2013-900000-302, čj. 34729-3/2013-900000-302, čj. 34729-4/2013-900000-302, čj. 34729-5/2013-900000-302, čj. 34729-6/2013-900000-302, čj. 34729-7/2013-900000-302, čj. 34729-8/2013-900000-302, čj. 34729-9/2013-900000-302, ze dne 15.10.2013, čj. 34729-11/2013-900000-302, čj. 34729-12/2013-900000-302, čj. 34729-13/2013-900000-302, čj. 34729-14/2013-900000-302, čj. 34729-15/2013-900000-302

t a k t o :

I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 20.12.2012 čj. 1420-13/2012-900000-302, čj. 1420-14/2012-900000-302, čj. 1420-15/2012-900000-302, čj. 1420-16/2012-900000-302, čj. 1420-17/2012-900000-302, ve znění opravného rozhodnutí žalovaného ze dne 15.01.2013, čj. 2296/2013-900000-302, čj. 2297/2013-900000-302, čj. 2298/2013-900000-302, čj. 2299/2013-900000-302, čj. 2300/2013-900000-302, s e z r u š u j í a věci se vracejí žalovanému k dalšímu řízení.

II. Rozhodnutí žalovaného ze dne 08.01.2013 čj. 861/2013-900000-302, čj. 860/2013-900000-302, čj. 859/2013-900000-302, čj. 858/2013-900000-302, čj. 857/2013-900000-302, čj. 856/2013-900000-302, s e z r u š u j í a věci se vracejí žalovanému k dalšímu řízení.

III. Rozhodnutí žalovaného ze dne 11.01.2013 čj. 1408/2013-900000-302, čj. 1409/2013-900000-302, čj. 1410/2013-900000-302, čj. 1411/2013-900000-302, čj. 1412/2013-900000-302, čj. 1413/2013-900000-302, čj. 1414/2013-900000-302, čj. 1415/2013-900000-302, čj. 1416/2013-900000-302, čj. 1417/2013-900000-302, čj. 1418/2013-900000-302, čj. 1420/2013-900000-302, čj. 1421/2013-900000-302, čj. 1422/2013-900000-302, čj. 1423/2013-900000-302, s e z r u š u j í a věci se vracejí žalovanému k dalšímu řízení.

IV. Rozhodnutí žalovaného ze dne 13.01.2013, čj. 8236/2013-900000-302, s e z r u š u j e a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

V. Rozhodnutí žalovaného ze dne 15.01.2013, čj. 2170/2013-900000-302, čj. 2171/2013-900000-302, čj. 2172/2013-900000-302, čj. 2173/2013-900000-302, čj. 2175/2013-900000-302, čj. 2176/2013-900000-302, čj. 2177/2013-900000-302, čj. 2179/2013-900000-302, čj. 2180/2013-900000-302, čj. 2181/2013-900000-302, čj. 2182/2013-900000-302, čj. 2183/2013-900000-302, čj. 2184/2013-900000-302, čj. 2185/2013-900000-302, čj. 2186/2013-900000-302, čj. 2187/2013-900000-302, čj. 2188/2013-900000-302, s e z r u š u j í a věci se vracejí žalovanému k dalšímu řízení.

VI. Rozhodnutí žalovaného ze dne 17.01.2013, čj. 2627/2013-900000-302, čj. 2628/2013-900000-302, čj. 2629/2013-900000-302, čj. 2630/2013-900000-302, čj. 2631/2013-900000-302, čj. 2632/2013-900000-302, čj. 2633/2013-900000-302, čj. 2634/2013-900000-302, čj. 2635/2013-900000-302, čj. 2636/2013-900000-302, čj. 2637/2013-900000-302, čj. 2638/2013-900000-302, čj. 2639/2013-900000-302, čj. 2640/2013-900000-302, čj. 2641/2013-900000-302, čj. 2642/2013-900000-302, čj. 2643/2013-900000-302, čj. 2926/2013-900000-302, se z r u š u j í a věci se vracejí žalovanému k dalšímu řízení.

VII. Rozhodnutí žalovaného ze dne 18.01.2013 čj. 3203/2013-900000-302, čj. 3149/2013-900000-302, se z r u š u j í a věci se vracejí žalovanému k dalšímu řízení.

VIII. Rozhodnutí žalovaného ze dne 21.01.2013, čj. 3334/2013-900000-302, čj. 3399/2013-900000-302, čj. 3408/2013-900000-302, se z r u š u j í a věci se vracejí žalovanému k dalšímu řízení.

IX. Rozhodnutí žalovaného ze dne 23.01.2013, čj. 3871/2013-900000-302, čj. 3899/2013-900000-302, čj. 4027/2013-900000-302, čj. 3517/2013-900000-302, čj. 3518/2013-900000-302, čj. 3519/2013-900000-302, čj. 3520/2013-900000-302, čj. 3521/2013-900000-302, čj. 3523/2013-900000-302, čj. 3524/2013-900000-302, čj. 3525/2013-900000-302, čj. 3526/2013-900000-302, se z r u š u j í a věci se vracejí žalovanému k dalšímu řízení.

X. Rozhodnutí žalovaného ze dne 25.01.2013 čj. 3923/2013-900000-302, čj. 3924/2013-900000-302, čj. 3925/2013-900000-302, čj. 3926/2013-900000-302, čj. 3927/2013-900000-302, čj. 3928/2013-900000-302, čj. 3929/2013-900000-302, čj. 3930/2013-900000-302, čj. 3931/2013-900000-302, čj. 3932/2013-900000-302, čj. 3933/2013-900000-302, čj. 3934/2013-900000-302, čj. 3935/2013-900000-302, čj. 3936/2013-900000-302, čj. 3527/2013-900000-302, čj. 3528/2013-900000-302, čj. 3529/2013-900000-302, čj. 3530/2013-900000-302, se z r u š u j í a věci se vracejí žalovanému k dalšímu řízení.

XI. Rozhodnutí žalovaného ze dne 28.01.2013, čj. 4710/2013-900000-302, čj. 4663/2013-900000-302, čj. 4654/2013-900000-302, čj. 4587/2013-900000-302, čj. 4486/2013-900000-302, čj. 4100/2013-900000-302, čj. 4108/2013-900000-302, čj. 4257/2013-900000-302, čj. 4276/2013-900000-302, čj. 4356/2013-900000-302, čj. 4374/2013-900000-302, čj. 4386/2013-900000-302, čj. 4395/2013-900000-302, čj. 4425/2013-900000-302, čj. 4430/2013-900000-302, čj. 4461/2013-900000-302, čj. 4477/2013-900000-302, se z r u š u j í a věci se vracejí žalovanému k dalšímu řízení.

XII. Rozhodnutí žalovaného ze dne 29.01.2013, čj. 5046/2013-900000-302, čj. 4987/2013-900000-302, čj. 4933/2013-900000-302, čj. 4811/2013-900000-302, čj. 4721/2013-900000-302, čj. 4502/2013-900000-302, čj. 4503/2013-900000-302, čj. 4505/2013-900000-302, čj. 4507/2013-900000-302, čj. 4508/2013-900000-302, čj. 4509/2013-900000-302, čj. 4511/2013-900000-302, čj. 4512/2013-900000-302, čj.

4513/2013-900000-302, čj. 4515/2013-900000-302, čj. 4516/2013-900000-302, čj. 4518/2013-900000-302, s e z r u š u j í a věci se vracejí žalovanému k dalšímu řízení.

XIII. Rozhodnutí žalovaného ze dne 31.1.2013, čj. 5884/2013-900000-302, čj. 5803/2013-900000-302, čj. 5764/2013-900000-302, čj. 5739/2013-900000-302, čj. 5661/2013-900000-302, čj. 5656/2013-900000-302, čj. 5616/2013-900000-302, čj. 5599/2013-900000-302, čj. 5564/2013-900000-302, čj. 5535/2013-900000-302, čj. 5447/2013-900000-302, čj. 5424/2013-900000-302, čj. 5407/2013-900000-302, čj. 5074/2013-900000-302, čj. 5075/2013-900000-302, čj. 5076/2013-900000-302, čj. 5077/2013-900000-302, čj. 5078/2013-900000-302, čj. 5079/2013-900000-302, čj. 5080/2013-900000-302, čj. 5081/2013-900000-302, čj. 5082/2013-900000-302, čj. 5084/2013-900000-302, čj. 5085/2013-900000-302, čj. 5086/2013-900000-302, čj. 5087/2013-900000-302, čj. 5088/2013-900000-302, s e z r u š u j í a věci se vracejí žalovanému k dalšímu řízení.

XIV. Rozhodnutí žalovaného ze dne 01.02.2013, čj. 5969/2013-900000-302, čj. 5981/2013-900000-302, čj. 5983/2013-900000-302, čj. 6036/2013-900000-302, čj. 6092/2013-900000-302, čj. 6157/2013-900000-302, čj. 6169/2013-900000-302, čj. 6178/2013-900000-302, čj. 5083/2013-900000-302, s e z r u š u j í a věci se vracejí žalovanému k dalšímu řízení.

XV. Rozhodnutí žalovaného ze dne 05.02.2013, čj. 5522/2013-900000-302, s e z r u š u j e a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

XVI. Rozhodnutí žalovaného ze dne 08.02.2013, čj. 6971/2013-900000-302, čj. 6986/2013-900000-302, čj. 6999/2013-900000-302, čj. 7013/2013-900000-302, čj. 7022/2013-900000-302, čj. 7137/2013-900000-302, čj. 7400/2013-900000-302, čj. 7409/2013-900000-302, čj. 7415/2013-900000-302, čj. 7495/2013-900000-302, s e z r u š u j í a věci se vracejí žalovanému k dalšímu řízení.

XVII. Rozhodnutí žalovaného ze dne 11.02.2013, čj. 7578/2013-900000-302, čj. 7639/2013-900000-302, čj. 7548/2013-900000-302, čj. 7863/2013-900000-302, čj. 7794/2013-900000-302, čj. 7763/2013-900000-302, čj. 7772/2013-900000-302, s e z r u š u j í a věci se vracejí žalovanému k dalšímu řízení.

XVIII. Rozhodnutí žalovaného ze dne 12.02.2013, čj. 7973/2013-900000-302, čj. 7961/2013-900000-302, čj. 7951/2013-900000-302, čj. 7934/2013-900000-302, čj. 7910/2013-900000-302, s e z r u š u j í a věci se vracejí žalovanému k dalšímu řízení.

XIX. Rozhodnutí žalovaného ze dne 13.02.2013, čj. 8131/2013-900000-302, čj. 8101/2013-900000-302, čj. 8069/2013-900000-302, čj. 8245/2013-900000-302, čj. 8227/2013-900000-302, čj. 8044/2013-900000-302, čj. 8301/2013-900000-302, čj. 8295/2013-900000-302, čj. 8275/2013-900000-302, čj. 8255/2013-900000-302, s e z r u š u j í a věci se vracejí žalovanému k dalšímu řízení.

XX. Rozhodnutí žalovaného ze dne 14.02.2013, čj. 8557/2013-900000-302, čj. 8555/2013-900000-302, čj. 8542/2013-900000-302, čj. 8515/2013-900000-302, čj. 8484/2013-900000-302, čj. 8476/2013-900000-302, čj. 8449/2013-900000-302, čj. 8439/2013-900000-302, čj. 8410/2013-900000-302, čj. 8390/2013-900000-302, čj. 8381/2013-900000-302, čj. 8372/2013-900000-302, čj. 8368/2013-900000-302, s e z r u š u j í a věci se vracejí žalovanému k dalšímu řízení.

XXI. Rozhodnutí žalovaného ze dne 15.02.2013, čj. 8693/2013-900000-302, čj. 8690/2013-900000-302, čj. 8685/2013-900000-302, čj. 8674/2013-900000-302, čj. 8626/2013-900000-302, čj. 8610/2013-900000-302, čj. 8599/2013-900000-302, čj. 8730/2013-900000-302, s e z r u š u j í a věci se vracejí žalovanému k dalšímu řízení.

XXII. Rozhodnutí žalovaného ze dne 10.10.2013, čj. 34729-2/2013-900000-302, čj. 34729-3/2013-900000-302, čj. 34729-4/2013-900000-302, čj. 34729-5/2013-900000-302, čj. 34729-6/2013-900000-302, čj. 34729-7/2013-900000-302, čj. 34729-8/2013-900000-302, čj. 34729-9/2013-900000-302, s e z r u š u j í a věci se vracejí žalovanému k dalšímu řízení.

XXIII. Rozhodnutí žalovaného ze dne 15.10.2013, čj. 34729-11/2013-900000-302, čj. 34729-12/2013-900000-302, čj. 34729-13/2013-900000-302, čj. 34729-14/2013-900000-302, čj. 34729-15/2013-900000-302, s e z r u š u j í a věci se vracejí žalovanému k dalšímu řízení.

XXIV. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 720.596 Kč, do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám zástupce žalobce Mgr. Marka Vojáčka, advokáta.

O d ů v o d n ě n í

I.

Žalobce se sedmi žalobami vedenými u Krajského soudu v Plzni pod sp.zn. 57Af 15/2013, 57Af 20/2013, 57Af 22/2013, 57Af 24/2013, 57Af 25/2013, 57Af 49/2013 a 30Af 22/2013 domáhal zrušení v úvodu rozsudku uvedených rozhodnutí žalovaného (dále jen „napadená rozhodnutí“). Žaloby byly soudem spojeny ke společnému projednání pod sp.zn. 57 Af 22/2013 podle § 39 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), neboť všechny směřovaly proti 234 rozhodnutím, která spolu skutkově a právně souvisejí.

II.

Žalobci bylo vyměřeno clo dodatečnými platebními výměry vydanými Celním ředitelstvím Plzeň (dále jen „celní ředitelství“) po kontrolách provedených po propuštění zboží. Proti dodatečným platebním výměrům podal žalobce odvolání, na základě něhož byly všechny dodatečné platební výměry napadenými rozhodnutími změněny.

III.

Žalobce ve všech sedmi žalobách namítal nezákonnost všech 234 napadených rozhodnutí spočívající v nesprávném sazebním zařazení zboží.

První žalobní bod

Ve všech sedmi spojených žalobách žalobce shodně uváděl, že žalovaný vyslovil v rámci odvolacího řízení dne 18.09.2012 názor na sazební zařazení zboží, který vycházel z objektivních znaků dovezeného zboží (pružný tištěný spoj a integrovaný obvod). Tento názor byl žalobci sdělen ve všech případech vždy v odůvodnění příslušné výzvy žalovaného se závěrem, že předmětné zboží bude zařazeno do podpoložky 8542 39 90 KN. S tímto zařazením žalobce souhlasil a odpovídalo jeho argumentaci v rámci celního řízení.

Následně však žalovaný ve všech posuzovaných případech ve výzvě ze dne 25.10.2012, čj. 1420-912012-900000-302 tento názor změnil na základě závazných informací o sazebním zařazení zboží vydaných německými celními orgány pod čísly DE 25510/11-1, DE 25510/11-2 a DE 25511/11-1 (dále jen „závazné informace“), které zařadily dle žalovaného velmi podobné zboží do položky 9031 80, respektive do položky 9029 10 KN. Žalobce s tímto zařazením předmětného zboží nesouhlasil a požadoval, aby bylo zboží zařazeno do podpoložky 8542 39 90 KN, a to na základě pravidla 1 a 3 b) Všeobecných pravidel pro výklad kombinované nomenklatury (dále též jen „VP-KN“) a poznámky 2. písm. a) ke kapitole 90.

Žalobce citoval z odůvodnění napadených rozhodnutí, že „z popisu zboží uvedeného v závazných informacích a z účelu jeho použití je zřejmý až příliš velký rozdíl na to, aby mohlo být předmětné zboží ztotožňováno se zbožím popsáním v závazných informacích.“ A namítal, že žalovaný tímto konstatováním vyvrací svůj vlastní závěr, na základě kterého korigoval svůj prvotní názor. Dle žalobce žalovaný správně dovodil, že závazné informace jsou v daném řízení irelevantní. Nevrátil se však ke svému původnímu názoru, ale dospěl k závěru, že je předmětné zboží nedílným komponentem měřicího zařízení řídicí jednotky, aniž by vysvětlil, co je to měřicí zařízení řídicí jednotky a kde a jakým způsobem k této informaci dospěl. S ohledem na tento názor pak měřicí zařízení řídicí jednotky jako celek zařadil do podpoložky 9031 90 85 KN. Na základě tohoto zařazení konstatoval, že „po vyřešení sazebního zařazení měřicího zařízení řídicí jednotky až na úroveň podpoložky KN, lze s konečnou platností provést sazební zařazení předmětného zboží na úroveň podpoložky KN, resp. do TARIC kódu. Je-li měřicí zařízení řídicí jednotky, coby přístroje, jehož je předmětné zboží částí a součástí, zařazeno do podpoložky 9031 80 38 KN, pak s ohledem na pravidlo 6 VPKN a znění jednotlivých podpoložek KN, položky 9031 90 KN, do které se zařazují části a součásti, je nutné předmětné zboží zařadit do podpoložky 9031 90 85 KN, neboť předmětné zboží nenaplnuje znění podpoložek 9031 90 20 a 9031 90 30 KN“.

Z uvedeného postupu vyplývá, že žalovaný během odvolacího řízení několikrát změnil názor ohledně zařazení zboží, aniž by tuto změnu dostatečně ozřejmil. Pokud dospěl žalovaný k závěru, že pro sazební zařazení zboží nelze použít závazné informace, pak by podle žalobce bylo logické, aby se vrátil ke svému původnímu závěru, který korigoval právě na základě

německých závazných informací. To se však nestalo a žalovaný nakonec dospěl k výše uvedenému závěru ohledně sazebního zařazení. Uvedený postup žalovaného svědčí o tom, že si žalovaný do poslední chvíle nebyl jistý, kam uvedené zboží zařadit. Uvedený postup je i v rozporu se závěry Krajského soudu v Plzni uvedenými v rozsudku ze dne 27.09.2012, čj. 57 Af 11/2012-61, kde se na str. 7 konstatuje, že je povinností správního orgánu v odůvodnění rozhodnutí uvést, které skutečnosti má za prokázané, jakými úvahami se při hodnocení důkazů řídil a o které důkazy opřel svá skutková zjištění. Z napadených rozhodnutí nevyplývá, na základě jaké úvahy se žalovaný poté, co dospěl k závěru, že jsou závazné informace v daném případě irelevantní, nevrátil ke svému prvotnímu názoru a naopak začal zastávat názor zcela nový. Dle žalobce jsou z uvedeného důvodu napadená rozhodnutí nepřezkoumatelná.

Druhý žalobní bod

Druhým žalobním bodem soud označil námitky žalobce směřující vůči sazebnímu zařazení předmětného zboží. Dle žalobce jsou závěry správních orgánů obou stupňů o sazebním zařazení předmětného zboží v rozporu s celním kodexem a Nařízením Rady (EHS) č. 2658/87, o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku (dále jen „kombinovaná nomenklatura“ nebo „KN“). Oba správní orgány nesprávně aplikovaly Všeobecná pravidla pro výklad kombinované nomenklatury, nesprávně posoudily žalobcem předloženou technickou dokumentaci (předanou v rámci protokolu čj. 2704-7/2011-160100-22 dne 27.7.2011), celní ředitelství nepřevzalo žalobcem poskytnuté vzorky předmětného zboží a neprovedlo jejich zkoumání a žalovaný v rámci odvolacího řízení odmítl provést žalobcem navrhovanou analýzu tohoto zboží v celně technické laboratoři. Žalobce přitom považoval za rozhodující právě sazební zařazení vzorků předmětného zboží, které nebylo žalovaným provedeno. Dle žalobce se tím žalovaný dopustil pochybení v rámci odvolacího řízení.

Dle žalobce zařazení předmětného zboží do kapitoly 90 pod kód KN 9031 „*Měřicí nebo kontrolní přístroje, zařízení a stroje, jinde v této kapitole neuvedené ani nezahrnuté; projektory na kontrolu profilů*“ odporuje samotnému názvu tohoto kódu, neboť v daném případě není dovážena část konkrétního druhu „*Měřicího nebo kontrolního přístroje, zařízení a stroje*“. Pro zařazení zboží je směrodatný název příslušného kódu KN. Předmětné zboží proto není součástí čísla 9031, ale má v souladu s poznámkou 2 písm. a) ke kapitole 90 VP-KN samostatné zařazení v kapitole 85. Žalovaný nesprávně posoudil dovážené zboží, jako součást měřících zařízení podpoložky 9031 90 85. Takové zařízení jako celek neexistuje, neboť jediným funkčním celkem po zhotovení finálního výrobku je převodovka osobního automobilu, potažmo celý automobil. Dovážené zboží tedy neslouží ke zhotovení konkrétního „*Měřicího nebo kontrolního přístroje, zařízení a stroje*“. To je zřejmé z povahy hotového výrobku, kterým takové zařízení není.

Žalobce citoval z napadených rozhodnutí: „*Shrnuto k sazebnímu zařazení předmětného zboží. Sazební zařazení se zakládá na pravidlech 1 a 6 VP-KN, poznámce 2. písm. b) ke kapitole 90, Doplnkové poznámce ke kapitole 90, na vylučující poznámce (třetí odstavec) Vysvětlivek k HS k číslu 9032, Vysvětlivce KN k podpoložce 8443 99 10 KN a Rozhodnutí Krajského soudu v Plzni čj. 57 Af 11/2012-61. S ohledem k uvedenému je GRČ*

v přesvědčení, že sazební zařazení předmětného zboží je stanoveno správně a bylo provedeno na základě právních předpisů, i ostatních podkladů, které se k sazebnímu zařazování zboží vztahují, přičemž zjištěný skutkový stav vychází ze spisu“. S uvedenou argumentací žalobce nesouhlasil. Dle jeho názoru měla být při sazebním zařazení předmětného zboží použita poznámka 2. písm. a) ke kapitole 90 VP-KN a zboží mělo být zařazeno pod kód KN 8542 podle monolitického integrovaného obvodu s funkcí senzoru, patřícího do položky 8542 39 KN, který mu dává podstatný charakter. Na základě uvedeného zařazení pak mělo být předmětné zboží následně zařazeno do podpoložky 8542 39 90 KN. Důvodem je skutečnost, že jediným funkčním celkem po zhotovení finálního výrobku je převodovka osobního automobilu, potažmo celý automobil, a předmětné zboží v žádném případě neslouží ke zhotovení konkrétního „*Měřicího nebo kontrolního přístroje, zařízení a stroje*“. Pro zařazení předmětného zboží pod kód KN 8542 dle žalobce svědčí i poznámka 8. ke kapitole 85 VP-KN, kde se uvádí: „*Pro zařazování výrobků definovaných v této poznámce, mají čísla 8541 a 8542 přednost před jakýmkoliv jiným číslem v nomenklatuře ...*“. Z uvedeného ustanovení dle žalobce vyplývá, že správné sazební zařazení předmětného zboží je v podpoložce 8542 39 90. Ke shodnému závěru dospěl prvotně i žalovaný, který v příslušné výzvě mimo jiné uvedl, že „*z doručených písemností je tedy zřejmé, že předmětné zboží není evidentně částí a součástí nějakého stroje, přístroje či zařízení, ale pouze komponentem do výrobku, který dle sdělení odvolatele slouží jako část a součást řídicí jednotky poloautomatické převodovky DSG. ... Je tedy zřejmé, že podstatné rysy předmětnému zboží jako celku dává monolitický integrovaný obvod s funkcí senzoru. Tištěný obvod tak podstatný rys předmětnému zboží nedává a plní pouze podřadnou byť důležitou funkci, jakou je např. nosič senzoru a jeho umístění na předem definovanou pozici v komponentu, do kterého se vkládá. Předmětné zboží tak bude na základě Pravidla 1 a 3 b) VVP-KN zařazeno do čísla 8542.*“

IV.

Žalovaný navrhoval zamítnutí žalob s odkazem na odůvodnění napadených rozhodnutí, kde se podrobně a dostatečně vypořádal s otázkou sazebního zařazení předmětného zboží. Uvedl, že vzhledem k tomu, že jde o vysoce odbornou záležitost, snažil se v odůvodnění napadených rozhodnutí přehledně a jasně vysvětlit postup při zařazení předmětného zboží do podpoložky č. 9031 90 85 KN a podpoložky TARIC 90 a nepovažoval za účelné tuto svoji argumentaci ve vyjádření k žalobám opakovat. Uvedl, že je jeho argumentace ve všech napadených rozhodnutích stejná, neboť odvolání proti dodatečným platebním výměrům, rovněž s naprosto stejnou argumentací, se týkala totožného zboží.

K žalobní námitce nesprávného posouzení technické dokumentace žalovaný uvedl, že se předložená technická dokumentace vztahovala pouze k jednotlivým druhům integrovaných obvodů, nikoli k dováženému zboží jako celku, proto se mu tato žalobní námitka jevila jako účelová. Dle žalobce je z námítky žalobce vůči sazebnímu zařazení dováženého zboží do položky 9031 zřejmé, že nepochopil zařazování částí a součástí, zejména pokud jde o zabudované integrované obvody. Vzhledem k tomu, že jde o velmi složitou problematiku, připustil žalovaný, že ji žalobce nemusel pochopit, o čemž svědčí i citace v závěru žaloby, která je účelová a vytržená z kontextu, vztahuje se na případy, kdy by posuzované zboží bylo dováženo, aniž by bylo určeno, resp. se vědělo, k jakému účelu slouží. Protože se žalovaný dozvěděl účel použití dovážených integrovaných obvodů, sazebně

je zařadil tak, jak je to odůvodněno v napadených rozhodnutích, kde se rovněž dostatečně vypořádal se „změnami svých názorů“ na sazební zařazení zboží, jakož i ve vztahu ke zkorigovanému názoru na základě závazných informací o sazebním zařazení zboží vydaných německými celními orgány. Ke změně názoru na sazební zařazení došlo po postupném obdržení písemných informací a písemných podkladů k posuzovanému zboží, což vyplývá z obsahu tří výzev, které žalovaný při projednávání odvolání učinil. V napadených rozhodnutích je vypořádána i námitka, že žalovaný nezkoumal fyzické vzorky zboží a odmítl provést žalobcem navrhovanou zkoušku v celně technické laboratoři (stručně: neboť nebylo sporu o tom, z jakého materiálu je zboží vyrobeno). Žalovaný uzavřel, že se beze zbytku vypořádal s odvolacími námitkami a napadená rozhodnutí nejsou nepřezkoumatelná. Žalobní námitky, kromě změny názoru žalovaného na sazební zařazení, jsou totožné jako odvolací námitky.

V.

Ohledně sazebního zařazení totožného zboží již bylo Krajským soudem v Plzni rozhodováno a rozsudkem ze dne 22.9.2012, čj. 57Af 11/2012-61 (dále jen „zrušovací rozsudek krajského soudu“), byla shledána napadená rozhodnutí žalovaného nepřezkoumatelnými pro nedostatek důvodů rozhodnutí a v souladu s § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. byla zrušena a vrácena žalovanému k dalšímu řízení.

Při přezkoumání nyní žalobami napadených rozhodnutí soud vycházel podle § 75 odst. 1 s.ř.s. ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, podle § 75 odst. 2 s.ř.s. přezkoumal napadený výrok rozhodnutí v mezích žalobou včas uplatněných žalobních bodů, neshledal při tom vady podle § 76 odst. 2 s.ř.s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti. O věci samé rozhodl soud podle § 51 odst. 1 s.ř.s. bez nařízení jednání, neboť žalobce i žalovaný s tím vyslovili souhlas.

Mezi účastníky je sporné sazební zařazení žalobcem dováženého zboží, které žalovaný zařadil pod TARIC kód 9031 90 85 90, a dle žalobce by mělo být zařazeno pod TARIC kód č. 8542 39 90. Dle žalobce je pro jím navrhované správné sazební zařazení předmětného zboží rozhodující sazební zařazení předložených vzorků tohoto zboží, jejich analýza v celně technické laboratoři, která nebyla žalovaným provedena. Dle žalovaného je předmětné zboží správně zařazeno pod TARIC kód 9031 90 85 90 a v odůvodnění napadených rozhodnutí je zdůvodněn postup tohoto zařazení. Zkoumání předmětného zboží v celně technické laboratoři bylo dle žalovaného nadbytečné, neboť nebylo sporu o tom, z jakého materiálu je zboží vyrobeno.

V citovaném zrušovacím rozsudku krajský soud uvedl, že ač žalovaný učinil skutkový závěr, že je předmětným zbožím „senzor Allegro ATS651LSH osazený na pružném plošném spoji, který je určen pro snímání polohy ozubených kol v převodovce automobilu“ při právním hodnocení vycházel ze závěru, že je předmětné zboží „součástí měřících zařízení“, aniž by jakkoli odůvodnil, proč a jakého měřícího zařízení, má být součástí. Ze skutkového závěru tyto skutečnosti nevyplývají. Vycházel-li žalovaný „z poznámky 2 b) ke kapitole 90, která stanoví, že s výhradou poznámky 1 se ostatní části, součásti a příslušenství, jsou-li vhodné pro použití výhradně nebo hlavně s konkrétním druhem stroje, nástroje nebo přístroje nebo

s několika stroji, nástroji nebo přístroji téhož čísla zařazují jako tyto stroje, přístroje nebo nástroje, pro které jsou určeny“, a podle této poznámky předmětné zboží zařadil do podpoložky kombinované nomenklatury 9031 80 38, bylo nutné, aby odůvodnil, na základě jakých konkrétních skutečností je předmětné zboží určeno pro a konkrétně jaké „měřicí zařízení“. Vzhledem k tomu, že tak žalovaný neučinil, neuvedl ani v odůvodnění napadených rozhodnutí žádné důvody, na základě kterých by bylo možné dospět k tomu, že je správný jeho právní závěr, o nutnosti zařadit předmětné zboží do podpoložky kombinované nomenklatury 9031 80 38. Dosud vyslovené závěry žalovaného tomuto právnímu závěru oporu neposkytují.

Krajský soud proto nyní v obdobné věci posuzoval, zda žalovaný odůvodnil napadená rozhodnutí tak, aby bylo možné ověřit správnost skutkového závěru žalovaného a správnost následného právního hodnocení, tj. právního závěru žalovaného o sazebním zařazení předmětného zboží. Vycházel při tom obdobně jako v předchozím zrušovacím rozsudku z ustanovení § 102 daňového řádu, podle jehož odst. 3 *v odůvodnění správce daně uvede důvody výroku nebo výroků rozhodnutí a informaci o tom, jak se vypořádal s návrhy a námitkami uplatněnými příjemcem rozhodnutí*. Podle odst. 4 *v odůvodnění rozhodnutí, které bylo vydáno na základě dokazování, správce daně dále uvede, které skutečnosti má za prokázané, jakými úvahami se při hodnocení důkazů řídil, o které důkazy opřel svá skutková zjištění a jak věc posoudil po právní stránce*.

Soud dospěl k závěru, že jsou žaloby důvodné.

VI.

A.

Kontroly propuštěného zboží byly provedeny na základě čl. 78 odst. 1 Nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „celní kodex“) ve spojení s § 127 odst. 1 zákona č. 13/1993 Sb., celního zákona, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „celní zákon“) a za použití § 85 a násl. zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „d.ř.“ nebo „daňový řád“).

Výsledky kontrol jsou uvedeny v příslušných zprávách celního ředitelství o kontrolách (v části „Výsledek kontrolního zjištění“, v bodě „Sazební zařazení dovezeného zboží“, v odstavci „Obchodní případy, u nichž bylo zjištěno chybné sazební zařazení zboží“). Kontrolami bylo zjištěno, že v celních prohlášeních u položky č. 1, v kolonce 33 Zbožový kód byla uvedena nesprávná podpoložka 8534 00 90 KN a podpoložka TARICu 00 [viz nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku platném v rozhodné době (dále jen „nařízení o celní nomenklatuře“)] namísto správné podpoložky 9031 90 85 KN a podpoložky TARICu 90. Podpoložka KN a podpoložka TARICu tvoří dohromady TARIC kód. Změnou sazebního zařazení dováženého zboží pod TARIC kód 9031 90 85 90 došlo i ke změně nulové celní sazby na sazbu ve výši 2,8 % a celním ředitelstvím byly vydány dodatečné platební výměry.

Z odůvodnění napadených rozhodnutí vyplývá, že žalovaný vycházel při posouzení správnosti sazebního zařazení dovezeného zboží ze spisového materiálu vztahujícího se k příslušné kontrole. Po přezkoumání sazebního zařazení předmětného zboží shledal, že předmětné zboží bylo celním ředitelstvím zařazeno správně do podpoložky 9031 90 85 KN a podpoložky TARICu 90, ale nepřezkoumatelným postupem, proto změnil všechny dodatečné platební výměry.

Změna spočívala v tom, že byl **výrokem I.** první a druhý odstavec výrokové části dodatečných platebních výměrů nahrazen textem: „*Celní ředitelství Plzeň, jako příslušný správní úřad pro oblast celnictví podle § 1 odst. 2 a 3, § 4 odst. 5 písm. f) zákona č. 185/2004 Sb., o Celní správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o celní správě“), podle § 264 odst. 2 písm. b) zákona č. 13/1993 Sb., celní zákon, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „celní zákon“), s přihlédnutím k ustanovení § 320 odst. 1 písm. c) celního zákona, na základě ustanovení § 11 odst. 1 písm. a) zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“), za použití § 101 až 103 daňového řádu, ve spojení s § 147 odst. 4 daňového řádu, čl. 6 odst. 3 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství, v platném znění (dále jen „celní kodex“), a § 264 odst. 3 celního zákona, doměřuje podle § 264 odst. 1 celního zákona, čl. 78 odst. 3, čl. 201 odst. 3, čl. 220 odst. 1, čl. 221 odst. 1 a čl. 20 odst. 1 celního kodexu ve spojení s čl. 1 a 2 nařízení Rady (EHS) č. 2658/87, o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku, ve znění nařízení Komise (ES) č. 1031/2008, kterým se mění příloha I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87, o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku (dále „celní sazebník“), společnosti Technické plastové systémy s.r.o. se sídlem Dýšina 297, PSČ 330 02, DIČ CZ27997804 (dále jen „dlužník“) clo ve výši ... Kč, a to ve výši rozdílu mezi částkou cla původně vyměřenou rozhodnutím v celním řízení č. ..., podepsaným dne ... a vyhotoveným formou Jednotného správního dokladu (dále jen „JSD“), ve výši 0,- Kč a částkou cla nově stanovenou ve výši ... Kč.“ V každém z napadených rozhodnutí je uvedena příslušná částka a číslo dodatečného platebního výměru vydaného v celním řízení s uvedením data, kdy byl podepsán. Ve **výroku II.** následuje v každém napadeném rozhodnutí tabulka obsahující původní a nové údaje ohledně popisu zboží, sazebního zařazení TACIC kódu, celní hodnoty, celní sazby a vyměřeného cla. Původní popis zboží v tabulce zní: „*Tištěné obvody s pasivními prvky*“ a bylo sazebně zařazeno pod TARIC kód 8534 00 90 00. Nově je zboží popsáno jako: „*Pružné tištěné obvody nepravidelných tvarů osazené monolitickými integrovanými obvody s funkcí snímače, jako části a součásti měřicího zařízení řídicí jednotky DSG automatické převodovky, obchodní označení Flexible Circuits SG6R*“ a bylo sazebně zařazeno pod TACIC kód 9031 90 85 90. Původní celní sazba je uvedena 0 % a nově je uvedeno 2,8 %. Původně bylo vyměřeno clo 0 Kč, nově je v každém napadeném rozhodnutí uvedena částka dle příslušné celní hodnoty zboží. Ve **výroku III.** je uvedeno, že se v posledním odstavci výrokové části dodatečného platebního výměru slova „*Celní dluh*“ nahrazují slovy „*Doměřené clo ve výši* (uvedena konkrétní částka) Kč“.*

Ze správního spisu a z popisu průběhu odvolacího řízení učiněného žalovaným v odůvodnění napadených rozhodnutí je zřejmé, že žalovaný vyzval 30.7.2012 žalobce, aby upřesnil funkci zboží, neboť popis jeho funkce ve zprávách o kontrole nebyl jednoznačný. Žalobce tak učinil přípisem ze dne 31.8.2012 a popis opravil a rozšířil přípisem ze dne 12.9.2012. Dle napadených rozhodnutí rozšíření ze dne 12.9.2012 spočívalo „v popisu

a funkci integrovaného obvodu VF651. Dále bylo doplněno, že pružný tištěný obvod osazený jedním integrovaným obvodem VF651 a dvěma integrovanými obvody Allegro A1321 má obchodní označení Flexible Circuits NK1. Oprava spočívala v popisu funkce zboží s obchodním označením Flexible Circuits SG6R. Součástí vyjádření ze dne 12.9.2012 je i obrazová příloha, která zachycuje zpracování předmětného zboží a výrobní postup až do fáze konečného výrobku řídicí jednotky tzv. DSG automatické převodovky určené pro automobilový průmysl.“

B.

První žalobní bod není důvodný.

V průběhu odvolacího řízení 18.9.2012 zaujal žalovaný názor na sazební zařazení předmětného zboží do podpoložky 8542 39 90 KN, když vycházel z objektivních znaků předmětného zboží (pružný tištěný spoj a integrovaný obvod). S tímto sazebním zařazením byl žalobce seznámen. Dne 25.10.2012 žalovaný tento názor korigoval na základě závazných informací o sazebním zařazení zboží vydaných německými celními orgány pod čísly DE 25510/11-1, DE 25510/11-2 a DE 25511/11-1 (dále jen „závazné informace“), které zařadily velmi podobné zboží do položky 9031 80, respektive 9029 10 KN. I s touto skutečností byl žalobce seznámen s tím, že tyto závazné informace budou považovány za rozhodnutí o předběžné otázce. Dne 30.10.2012 byl žalovanému doručen rozsudek Krajského soudu v Plzni, kterým byla zrušena obdobná rozhodnutí žalovaného (viz zrušovací rozsudek krajského soudu).

Žalobce zpochybňoval totožnost zboží uvedeného v závazných informacích s předmětným zbožím a tím také totožnost sazebního zařazení na základě závazných informací. Pochybnosti opíral především o nemožnost zjistit, do jaké míry je zboží uvedené v závazných informacích stejné s předmětným zbožím. S touto námitkou vyslovenou žalobcem v průběhu odvolacího řízení se žalovaný v podstatě ztotožnil a v napadených rozhodnutích zdůvodnil, proč změnil názor a závazné informace německých celních orgánů nepovažuje za závazné podklady pro dané řízení. Vycházel při tom z čl. 12 odst. 2 celního kodexu, kde je v prvním pododstavci stanoveno, že závazné informace jsou závazné pro celní orgány ve vztahu k osobě, které byly vydány, a pouze pro účely sazebního zařazení. V daném případě byly závazné informace vydány pro společnost Technical Plastic Systems GmbH, která je rozdílná od žalobce. Rovněž ohledně popisu zboží učinil závěr, není-li zboží popsané v závazných informacích zařazeno až na úroveň, která umožňuje vyměření cla, tedy na úroveň podpoložky KN, pak nelze na závazné informace hledět z materiálního hlediska jako na rozhodnutí o předběžné otázce ve smyslu § 99 daňového řádu o sazebním zařazení zboží, které je použitelné v probíhajícím řízení. Žalovaný uzavřel, že závazné informace nenaplnují formální ani materiální podmínky rozhodnutí, které řeší předběžnou otázku. Za závazný ve smyslu § 78 odst. 5 s.ř.s. označil žalovaný zrušovací rozsudek krajského soudu, kterým bylo rozhodnuto o žalobách podaných proti rozhodnutím žalovaného vydaným v odvolacím řízení proti dodatečným platebním výměrům vydaným v souvislosti s prováděnou kontrolou celních prohlášení po propuštění zboží, jejichž jedna část je předmětem tohoto řízení. Krajský soud zavázal žalovaného, aby v novém řízení určil, „ke kterému konkrétnímu zařízení se předmětné

zboží vztahuje, bylo-li celním ředitelstvím a následně žalovaným hodnoceno jako části a součásti“.

Je pravdou, jak namítá žalobce v žalobě, že žalovaný během odvolacího řízení změnil názor na sazební zařazení předmětného zboží (ne několikrát, ale dvakrát). Není však správné tvrzení žalobce, že tak učinil, aniž by tuto změnu dostatečně ozřejmil. Námitka v tom směru není důvodná. V odůvodnění všech napadených rozhodnutí jsou uvedeny úvahy žalovaného, výše zrekapitulované, které jej vedly postupně ke dvěma změnám sazebního zařazení předmětného zboží. Poprvé do podpoložky 8542 39 90 KN, když vycházel z objektivních znaků předmětného zboží (pružný tištěný spoj a integrovaný obvod), a následně na základě závazných informací o sazebním zařazení zboží vydaných německými celními orgány, které zařadily velmi podobné zboží do položky 9031 80, respektive 9029 10 KN. V odůvodnění všech napadených rozhodnutí pak žalovaný zdůvodnil, proč souhlasil se sazebním zařazením předmětného zboží pod kód TARICu 9031 90 85 90, jak jej provedlo celní ředitelství, a proč změnil dodatečné platební výměry (když dle názoru žalovaného nebylo sazební zařazení předmětného zboží přezkoumatelným způsobem odůvodněno). Lze připustit, jak dále namítá žalobce, že uvedený postup navozuje domněnku, že si žalobce nebyl jistý, kam uvedené zboží zařadit. Tento postup žalovaného v rámci odvolacího řízení však soud nepovažuje za nezákonný, neboť, jak uvedl i žalovaný ve vyjádření k žalobě, jedná se v případě sazebního zařazení předmětného zboží o problematiku velmi složitou. Z odůvodnění napadených rozhodnutí je zřejmé, že žalovaný hodnotil podklady pro rozhodnutí ve smyslu § 99 odst. 1 daňového řádu, podle jehož věty první *vyskytne-li se v řízení otázka, o které již pravomocně rozhodl příslušný orgán veřejné moci, je správce daně takovým rozhodnutím vázán*, a dospěl k závěru, že je nutno k sazebnímu zařazení předmětného zboží přistoupit způsobem popsáním ve zrušovacím rozsudku krajského soudu. Z odůvodnění napadených rozhodnutí je zřejmý důvod, proč přistoupil žalovaný k pořadí třetímu sazebnímu zařazení předmětného zboží, když dospěl k závěru, že jsou závazné informace v daném případě irelevantní. Z popisu sazebního zařazení předmětného zboží, jak je uveden ve všech odůvodněních napadených rozhodnutí je zřejmé, proč se žalovaný nevrátil ke svému prvnímu názoru o sazebním zařazení předmětného zboží. Žalobce v žalobě namítá, že by tento návrat k původnímu sazebnímu zařazení byl zcela logický. Žalovaný však v odůvodnění napadených rozhodnutí zdůvodňuje, proč nepřistoupil na zařazení zboží do žalobcem navrhované podpoložky 8542 39 90 KN na základě pravidla 1 a 3b všeobecných pravidel pro interpretaci harmonizovaného systému a poznámky 2 ke kapitole 90, a zdůvodňuje, jak bude dále uvedeno, že je dovážen výrobek vlastního sazebního čísla 9031 Měřicí nebo kontrolní přístroje, zařízení stroje ..., 90 části a součásti příslušenství, 85 ostatní s TARIC kódem 90. Ze všech rozhodnutí vyplývá, na základě jaké úvahy se žalovaný poté, co došel k závěru, že závazné informace jsou v daném případě irelevantní, nevrátil ke svému prvotnímu názoru a zdůvodnil svůj názor nový. Z uvedeného důvodu proto nejsou napadená rozhodnutí nepřezkoumatelná. Tímto konstatováním však soud nečiní závěr o správnosti sazebního zařazení předmětného zboží.

C.

Druhý žalobní bod je důvodný.

V souvislosti s námitkou týkající se sazebního zařazení předmětného zboží žalobce namítá, že jeho zařazení do čísla 9031 „*Měřicí nebo kontrolní přístroje, zařízení a stroje, jinde v této kapitole neuvedené ani nezahrnuté*“ odporuje samotnému názvu tohoto čísla. Pro zařazení zboží je směrodatné znění čísla. Dle žalobce je pro předmětné zboží [v souladu s poznámkou 2. písm. a) ke kapitole 90 VP-KN] samostatné zařazení v kapitole 85. Žalovaný předmětné zboží nesprávně posoudil jako součást měřících zařízení a zařadil jej do podpoložky 9031 90 85 KN. Dle žalobce takové zařízení jako celek neexistuje, neboť jediným funkčním celkem po zhotovení finálního výrobku je převodovka osobního automobilu, potažmo celý automobil. Dovážené zboží tedy neslouží ke zhotovení konkrétního měřicího nebo kontrolního přístroje, zařízení a stroje. To je zřejmé z povahy hotového výrobku, kterým takové zařízení není.

Soud proto posuzoval správnost skutkového a právního závěru žalovaného o zařazení předmětného zboží pod TARIC kód 9031 90 85 90.

V odůvodnění napadených rozhodnutí žalovaný uvedl, že ze spisového materiálu vztahujícího se k příslušné zprávě o kontrole plyne, že byly dováženy „*pružné tištěné obvody nepravidelných tvarů s otvory pro umístění dalších elektronických či jiných komponentů, včetně montážních otvorů. Pružné tištěné obvody jsou dle jednotlivých modifikací dováženého zboží osázeny různým počtem elektronických součástek s obchodním označením Allegro A1321, Allegro ATS651LSH a VF651. Z technické dokumentace předložené ke zboží s obchodním označením Allegro A1321 je zřejmé, že se jedná o snímač v podobě integrovaného obvodu. Z technické dokumentace předložené ke zboží s obchodním označením Allegro ATS651LSH je zřejmé, že se jedná o snímač v podobě integrovaného obvodu. Z technické dokumentace předložené ke zboží s obchodním označením VF651 je zřejmé, že se jedná také o snímač v podobě integrovaného obvodu. Z předložené technické dokumentace je zjištělné, že se ve všech případech jedná o monolitické integrované obvody pracující na principu Hallova efektu se schopností snímat polohu předmětu, jeho rotaci a detekovat i směr této rotace v závislosti na technickém zpracování jednotlivých druhů. Pružný tištěný obvod osazený integrovaným obvodem Allegro ATS651LSH má obchodní označení Flexible Circuits NK2, pružný tištěný obvod osazený dvěma integrovanými obvody Allegro A1321 má obchodní označení Flexible Circuits SG6R a pružný tištěný obvod osazený jedním integrovaným obvodem VF651 a dvěma integrovanými obvody Allegro A1321 má obchodní označení Flexible Circuits NK1. Pružné tištěné obvody s osazenými monolitickými integrovanými obvody, avšak bez dalších elektronických komponentů či součástek, představují kompletní zboží (dále jen „předmětné zboží“).*“

K tomu žalovaný dále uvedl, že „*po přezkoumání sazebního zařazení předmětného zboží do příslušné podpoložky KN ... bylo s ohledem na výše uvedené shledáno, že předmětné zboží bylo ČR Plzeň do podpoložky 9031 90 85 KN s podpoložkou TARICu 90 zařazeno správně, ale nepřezkoumatelným postupem.*“

Žalovaný v odůvodnění napadených rozhodnutí v úvodu posouzení správnosti sazebního zařazení předmětného zboží uvedl, že jej krajský soud ve zrušovacím rozsudku zavázal, aby v novém řízení určil, ke kterému konkrétnímu zařízení se předmětné zboží vztahuje, bylo-li celním ředitelstvím a následně žalovaným označeno jako „části a součásti“.

Dle žalovaného tak bylo nutné „***z příslušného spisu zjistit, zda je možné identifikovat a určit konkrétní zařízení či přístroj, jehož může být předmětné zboží částí a součástí ve smyslu nařízení o celní nomenklatuře.***“

Žalovaný v rámci odvolacího řízení žalobce opakovaně vyzval k doplnění podkladů pro rozhodnutí o sazebním zařazení předmětného zboží, neboť mu protokoly o kontrolách neposkytovaly dostatečný podklad pro posouzení správnosti sazebního zařazení. V té souvislosti žalovaný v odůvodnění napadených rozhodnutí uvedl, že v kontextu se zrušovacím rozsudkem krajského soudu považuje „***za stěžejní vyjádření odvolatele v jeho písemnosti ze dne 12.9.2012, ve které celkem podrobně popsal nejen složení předmětného zboží, ale i jeho následné zpracování až určení konečného použití v řídicí jednotce tzv. DSG automatické převodovky (dále jen „řídicí jednotka“). Určení konkrétního zařízení či přístroje, k němuž se předmětné zboží vztahuje, vychází z údajů odvolatele, které jsou součástí spisu (viz příloha 8 a 9 písemnosti odvolatele ze dne 12.9.2012). K určení správného zařazení předmětného zboží ovšem nestačí konkrétně určit zařízení či přístroj, ke kterému se vztahuje, ale je nutné určit i sazební zařazení takového zařízení nebo přístroje a také určit, zda je možné předmětné zboží považovat za částí a součástí takového zařízení či přístroje ve smyslu nařízení o celní nomenklatuře.***“ Při rozhodování o sazebním zařazení předmětného zboží, jak je zřejmé z citované části odůvodnění napadených rozhodnutí, vycházel žalovaný z údajů, které mu poskytl žalobce v podání z 12.9.2012, zejména z jeho obrazové přílohy, a pouze na základě tohoto podkladu dospěl ke skutkovému závěru, ***že je předmětné zboží součástí řídicí jednotky tzv. DSG automatické převodovky.***

Dále žalovaný zcela správně v odůvodnění napadených rozhodnutí uvedl, že je „***při zařazování zboží do kterékoliv z celních nomenklatur (HS, KN, TARIC, nomenklatura náhrad, případně jiná) bezpodmínečně nutné nejen dodržovat zásady stanovené ve Všeobecných pravidlech pro výklad KN uvedených v Příloze I, Části první, Hlavě I, bodě A. nařízení o celní nomenklatuře, ale prvotně je nezbytné odpovědět na základní zbožíznalecké otázky: **co je to** (název a popis výrobku nebo zboží), **z čeho je to** (materiál a složení) a **k čemu je to** (způsob použití nebo užití výrobku či zboží). Jen tak budou nalezeny objektivní znaky, charakteristiky a vlastnosti výrobku v okamžiku jeho předložení k celnímu řízení, přičemž budou současně rozhodujícími kritérii pro jeho sazební zařazení do příslušného kódu celní nomenklatury, jak tato kritéria zohledňuje i Soudní dvůr Evropské unie ve svých rozsudcích, např. ve věci C-370/08 - Data I/O GmbH ze dne 20. května 2010, bod 29; C-382/09 - Stils Met SIA ze dne 7. října 2010, bod 29; C-12/10 - Lec-son Elektromobile GmbH ze dne 22. prosince 2010, bod 16; C-193/10 - KMB Europe BV ze dne 9. prosince 2010, bod 17; C-423/10 - Delphi Deutschland GmbH ze dne 18. května 2011, bod 23.***“ Přesto podle tohoto teoretického nastínění postupu při sazebním zařazení do příslušné celní nomenklatury žalovaný nepostupoval.

Následně žalovaný zdůvodnil, že při sazebním zařazení předmětného zboží postupoval podle pravidla 1 VP-KN, podle něhož „***je pro zařazování zboží do příslušného čísla pro právní účely směrodatné znění Čísel (text u prvních čtyř Čísl celní nomenklatury) a odpovídajících poznámek ke třídám nebo kapitolám, jakož i následujících pravidel, pokud znění těchto čísel nebo poznámek nestanoví jinak. Názvy tříd, kapitol a popř. podkapitol jsou pouze významným orientačním vodítkem. Z obecného popisu funkce řídicí jednotky***

(automatické převodovky) je zřejmé, že by řídicí jednotka měla být zařazena v čísle 9032 HS. Sazební zařazení řídicí jednotky do čísla 9032 HS vychází z jejího principu fungování (objektivního znaku). Tzn., že vstupní signál je získáván ze senzoru, kterým je monolitický integrovaný obvod umístěný na předmětném zboží. Skutečnost, že monolitický integrovaný obvod má funkci senzoru je zjiitelná z technické dokumentace předložené odvolatelem v rámci ústního jednání provedeného dne 27.7.2011 (protokol č.j. 2704-7/2011-160100-22). Ovšem k naplnění díky pravidel pro zařazování zboží je nutné prověřit, zda neexistují poznámky ke třídám či kapitolám, které by mohly mít vliv na sazební zařazení řídicí jednotky do čísla 9032 HS.“

Za poznámku, která má vliv na sazební zařazení řídicí jednotky označil žalovaný poznámku 7. písm. b) v kapitole 90 k číslu 9032 HS, která zní: *„automatické regulátory elektrických veličin, jakož i nástroje nebo přístroje pro automatickou kontrolu a regulaci neelektrických veličin, jejichž činnost závisí na elektrickém jevu, který se mění podle automaticky kontrolovaného a regulovaného činitele, které jsou určeny převádět tento Činitel do požadované hodnoty a udržovat ho v požadované hodnotě, stabilizované proti odchylkám, prostřednictvím nepřetržitého nebo periodického měření jeho aktuální hodnoty“*. Dle žalovaného z uvedené poznámky plyne, že *„aby mohla být řídicí jednotka zařazena do čísla 9032 HS, musela by být schopna zjišťovat příslušné skutečnosti a převádět je na elektrickou veličinu (jejichž činnost závisí na elektrickém jevu), což je schopna. Řídicí jednotka zjišťuje otáčky ozubených kol, resp. i jejich polohu, a tuto skutečnost převádí pomocí senzorů s Hall efektem na elektrickou veličinu. Z poznámky dále plyne, že řídicí jednotka současně musí elektrickou veličinu kontrolovat (převádět tento činitel do požadované hodnoty), musí být tedy schopna vyhodnotit zjištěné skutečnosti. A za třetí, řídicí jednotka musí být schopna na základě vyhodnocených skutečností provést operaci k nápravě případně zjištěných odchylek (a udržovat ho v požadované hodnotě, stabilizované proti odchylkám). Nebude-li řídicí jednotka splňovat všechny uvedené funkce, nebude ji možno zařadit do čísla 9032 HS.“*

K určení správného sazebního zařazení vycházel žalovaný i z Vysvětlivek k harmonizovanému systému - verze 2007 (dále jen „vysvětlivky k HS“) k číslu 9032 v Části II [Automatické regulátory elektrických veličin ...], které poměrně jasně a přesně vymezují hranici, kdy lze nějaký přístroj či zařízení zařadit do čísla 9032 HS [Automatické regulační nebo kontrolní přístroje a zařízení] a popsal skutkové zjištění, na jehož základě není možné považovat řídicí jednotku za automatický regulační nebo kontrolní přístroj zařazený do Čísla 9032 HS, ale pouze za měřicí zařízení řídicí jednotky. Ve spojení s vylučujícím ustanovením třetího odstavce, bodu 1) Vysvětlivek k HS k číslu 9032 HS vysvětlil, že *„měřicí zařízení řídicí jednotky bude zařazeno do jiného čísla HS, než kompletní automatický regulační přístroj“*. Protože znění čísel 9025, 9026 ani 9030 HS neodpovídá ve smyslu pravidla 1 VP-KN popisu měřicího zařízení řídicí jednotky, zařadil žalovaný měřicí zařízení řídicí jednotky do posledního možného čísla, které zahrnuje měřicí nebo kontrolní přístroje jinde v kapitole 90 neuvedené ani nezahrnuté, a které je možné [zdůraznil slovo „zpravidla“ použité v bodu 1) vylučující poznámky k Vysvětlivkám k HS k číslu 9032 HS] použít, tedy do čísla 9031 HS.

Ke stanovení sazebního zařazení měřicího zařízení řídicí jednotky, jehož je předmětné zboží komponentem, do čísla 9031 HS žalovaný uvedl, že *„má význam nejen pro další postup, ale i z důvodu naplnění závazného pokynu daného GŘC Krajským soudem v Plzni. Po*

určení čísla, do kterého se zařadí měřicí zařízení řídicí jednotky, je nutné určit, zda je možné předmětné zboží považovat za části a součásti tohoto zařízení ve smyslu nařízení o celní nomenklatuře, nebo zda se bude předmětné zboží zařazovat jinak na základě jiných pravidel VP-KN.“

Dále žalovaný uvedl: „Skutečnost, zda je možné předmětné zboží považovat za část a součást měřicího zařízení řídicí jednotky, lze ověřit tak, že se funkčnost měřicího zařízení řídicí jednotky posoudí, obsahuje-li předmětné zboží, s funkčností měřicího zařízení řídicí jednotky bez předmětného zboží. Bude-li měřicí zařízení řídicí jednotky obsahovat předmětné zboží, jeho základní a primární funkce bude prováděna tak, jak vyplývá z její konstrukce. Tedy měřicí zařízení řídicí jednotky bude prostřednictvím předmětného zboží, respektive prostřednictvím integrovaných obvodů (senzorů), snímat otáčky případně i polohu ozubených kol, bude pořizovat vstupní neelektrické veličiny a převádět je na elektrickou veličinu. Nebude-li měřicí zařízení řídicí jednotky obsahovat předmětné zboží, bude možné jej sice technicky umístit na předem stanovené místo, tzv. DSG automatické převodovky, ale žádné vstupní údaje nebudou zjišťovány. Nedojde k měření neelektrických veličin, a tím pádem ani k jejich převodu na elektrické veličiny. **Předmětné zboží je tedy nezbytné pro řádné fungování měřicího zařízení řídicí jednotky, a proto je nutné na předmětné zboží pohlížet jako na části a součásti a jejich sazební zařazení provést dle pravidel VP-KN, zejména pak s přihlédnutím k poznámce 2. ke Kapitole 90 nařízení o celní nomenklatuře.**“

V další části odůvodnění napadených rozhodnutí žalovaný podrobně popsal další postup při sazebním zařazení měřicího zařízení řídicí jednotky jako celku do podpoložky 9031 80 38 KN. Po vyřešení sazebního zařazení měřicího zařízení řídicí jednotky až na úroveň podpoložky KN provedl žalovaný s konečnou platností sazební zařazení předmětného zboží na úroveň podpoložky KN, resp. do TARIC kódu. K tomu uvedl: „Je-li měřicí zařízení řídicí jednotky, coby přístroje, jehož je předmětné zboží částí a součástí, zařazeno do podpoložky 9031 80 38 KN, pak s ohledem na pravidlo 6 VP-KN a znění jednotlivých podpoložek KN položky 9031 90 HS, do které se zařazují části a součásti, je nutné předmětné zboží zařadit do podpoložky 9031 90 85 KN, neboť předmětné zboží nenaplnuje znění podpoložek 9031 90 20 a 9031 90 30 KN.“

Dle názoru soudu se však měl žalovaný při sazebním zařazení předmětného zboží prvotně zabývat otázkou, zda je předmětné zboží samostatným výrobkem. Pokud dospěl k závěru, že jím není, bylo jeho povinností prokázat, jakého konkrétního konečného výrobku je součástí. Již v předchozím zrušovacím rozsudku krajský soud uvedl, že bylo nutné odůvodnit, na základě jakých konkrétních skutečností je předmětné zboží určeno pro a konkrétně jaké „měřicí zařízení“. Tehdy tak žalovaný neučinil, neuvedl žádné důvody, na základě kterých by bylo možné dospět k tomu, že je jeho právní závěr o zařazení zboží do podpoložky kombinované nomenklatury správný. Obdobně je tomu i v nyní posuzovaných případech. Žalovaný dospěl v odůvodnění napadených rozhodnutí k závěru, že je předmětné zboží součástí řídicí jednotky tzv. DSG automatické převodovky. Povinností žalovaného však bylo následně určit, zda je tato řídicí jednotka samostatným konečným výrobkem nebo je součástí a jakého konečného výrobku. V tomto ohledu shledal soud navíc napadená rozhodnutí vnitřně rozpornými, neboť žalovaný v části jejich odůvodnění dospívá k závěru, že je předmětné zboží součástí řídicí jednotky tzv. DSG automatické převodovky, a v další části

rozhodnutí jej označuje za konečný výrobek a provádí jeho sazební zařazení jako konečného výrobku, a to měřicího zařízení řídicí jednotky, „jehož je předmětné zboží komponentem“. Žalovaný tak dospívá k závěru, že dovážené zboží je samostatným konečným výrobkem, přesto jej však nezařazuje samostatně, ale zůstává v kapitole 90.

Pokud jde o žalobcem navrhovanou analýzu jím předložených vzorků předmětného zboží, k tomu žalovaný v odůvodnění napadených rozhodnutí uvedl, že je „otázka sazebního zařazení zboží otázkou právní, kterou by navrhovaná analýza předmětného zboží provedená v Celně technické laboratoři nevyřešila, neboť ta by se vyjádřila pouze k materiálovému složení, tedy ke skutkové stránce, nikoli k právním závěrům ohledně sazebního zařazení“. S tímto závěrem žalovaného soud nesouhlasí.

Je pravdou, že je celně sazební zařazení zboží otázkou právní, nelze však pominout, že v celní nomenklatuře jsou uvedeny pojmy čistě technické a podřazení konkrétního zboží pod konkrétní číslo kombinované nomenklatury není možné bez potřebných technických znalostí a odborného posouzení. Odborného posouzení je schopna např. celně technická laboratoř event. znalec formou znaleckého posudku. Je-li nutné posoudit správnost sazebního zařazení jakéhokoliv dováženého zboží z hlediska odborného, podléhá odbornému posouzení nejen zodpovězení otázky **co je to**, ale také otázky **k čemu je to** (k čemu to slouží). V dané věci je dle názoru soudu nutné odborné posouzení předmětného zboží k zodpovězení otázky, zda se v případě žalovaným označené řídicí jednotky, jejíž je předmětné zboží součástí, jedná o samostatný končený výrobek či součást konečného výrobku, a konkrétně jakého. V této souvislosti soud shledal důvodnou námitku žalobce o neprovedení znaleckého zkoumání, např. ze strany celně technické laboratoře. Nebyl správný postup žalovaného, který odmítl provést žalobcem navrhovaný důkaz znaleckým zkoumáním žalobcem předložených vzorků předmětného zboží s odůvodněním, že není sporné složení předmětného zboží, tj. zodpovězení otázky **z čeho je to**. Její zodpovězení totiž samo o sobě nestačí ke správnému sazebnímu zařazení předmětného zboží. Klíčovým je zodpovězení dvou zbývajících otázek, tedy **co je to** a **k čemu je to**, tzn. k čemu to slouží, čeho je to součástí, jakého konečného výrobku, či zda je výrobek samostatně způsobilý fungovat. K tomu důkaz proveden nebyl. Žalovaný, jakožto subjekt bez odborných znalostí, aniž by vycházel z odborného posouzení předmětného zboží, si udělal o této otázce úsudek sám a vycházel při tom ze zjištění (učiněných toliko na základě vyjádření žalobce z 12.9.2012 a jeho příloh), že je předmětné zboží součástí řídicí jednotky tzv. DSG automatické převodovky. V odůvodnění napadených rozhodnutí pak podrobně zdůvodnil sazební zařazení takto definovaného zboží, jak je uvedeno výše. Závěry žalovaného o sazebním zařazení předmětného zboží jsou však v tomto stádiu v soudním řízení nepřezkoumatelné, neboť soud není schopen posoudit správnost skutkových závěrů žalovaného, neboť tyto nejsou opřeny o relevantní důkaz. Skutkový stav, který vzal žalovaný za základ napadených rozhodnutí, tak vyžaduje zásadní doplnění v podobě odborného posouzení předmětného zboží k zodpovězení otázky, zda se v případě žalovaným označené řídicí jednotky, jejíž je předmětné zboží součástí, jedná o samostatný končený výrobek či součást konečného výrobku, a konkrétně jakého.

D.

Podle § 76 odst. písm. b) s.ř.s. *soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění,*

Soud dospěl k závěru, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadených rozhodnutí, vyžaduje zásadní doplnění. Žalobce byl ve smyslu § 65 odst. 1 s.ř.s. zkrácen na svých subjektivních veřejných právech rozhodnutím správního orgánu. Žaloba je důvodná. Soud proto podle § 78 odst. 1 s.ř.s. zrušil napadená rozhodnutí pro vady řízení uvedené v § 76 odst. 1 písm. b) s. ř.s. a věc vrátil v souladu s § 78 odst. 4 s.ř.s. žalovanému k dalšímu řízení, ve kterém je žalovaný podle § 78 odst. 5 s.ř.s. vázán právním názorem soudu. Protože soud zrušil napadená rozhodnutí pro uvedenou vadu řízení, nemohl se zabývat správností sazebního zařazení předmětného zboží.

E.

Žalobce měl ve věci plný úspěch, proto mu soud přiznal podle § 60 odst. 1 s.ř.s. právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil. Náklady řízení spočívají v zaplacených soudních poplatcích za žaloby a odměně advokáta stanovené podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (dále jen advokátní tarif). Zástupce žalobce, advokát, je plátcem daně z přidané hodnoty, proto se částka odměny advokáta zvyšuje o DPH vypočtenou podle zákona č. 235/2004 Sb. za použití sazby platné v době rozhodnutí soudu, tj. 21 %.

Sazba za jeden úkon právní služby ve věcech žalob projednávaných podle soudního řádu správního činí podle § 9 odst. 4 písm. d) a § 7 advokátního tarifu 3.100 Kč a podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu má advokát za jeden úkon právní služby nárok na paušální částku 300 Kč. Podle § 12 odst. 3 advokátního tarifu při spojení dvou a více věcí, pro něž spojení ke společnému projednání není stanoveno jiným právním předpisem, se za tarifní hodnotu považuje součet tarifních hodnot spojených věcí. Podle § 12 odst. 2 advokátního tarifu advokát může snížit mimosmluvní odměnu až polovinu.

Odměna advokáta sestává v každé ze sedmi žalob ze dvou úkonů právní služby, a to jednoho úkonu podle § 11 odst. 1 písm. a) advokátního tarifu (převzetí a příprava věci) a jednoho úkonu podle § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu (podání žaloby), tj. v každé žalobě 6.800 Kč (2x3.400). Součet tarifních hodnot spojených věcí činí 47.600 Kč (7x6.800). DPH z této částky činí 9.996 Kč. Odměna advokáta tak činí **57.596 Kč**.

K odměně advokáta byla připočtena za zaplacené soudní poplatky částka **663.000 Kč**. Soudní poplatky za rozhodnutí byly zaplacený podle položky 18 bod 2. písm. a) Sazebníku poplatků, přílohy zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a podle § 6 odst. 9 zákona o soudních poplatcích, podle něhož je-li ve věcech správního soudnictví podána žaloba proti více rozhodnutím, je každé napadené rozhodnutí samostatným základem poplatku. V žalobě původně vedené pod sp.zn. 57Af 15/2013 bylo napadeno 5 rozhodnutí a zaplacen soudní poplatek 15.000 Kč. V žalobě původně vedené pod sp.zn. 30Af 22/2013 bylo napadeno 25 rozhodnutí a zaplacen soudní poplatek 75.000 Kč.

Spojenými žalobami 57Af 20/2013 (6 rozhodnutí), 57Af 22/2013 (49 rozhodnutí), 57Af 24/2013 (107 rozhodnutí) a 57Af 25/2013 (29 rozhodnutí) bylo napadeno celkem 191 rozhodnutí a zaplacen soudní poplatek 573.000 Kč. Na soudních poplatcích bylo zaplaceno celkem 663.000 Kč. Poslední připojenou žalobou byla žaloba původně vedená pod sp.zn. 57Af 49/2013 směřující proti 13 rozhodnutím. Protože tato poslední žaloba připojená ke společnému projednání pod sp.zn. 57Af 22/2013 nebyla zpoplatněna, nepovažoval soud za situace, kdy byla napadená rozhodnutí žalovaného zrušena a zaplacené soudní poplatky se stávají součástí nákladů řízení, za hospodárné požadovat, aby žalobce dodatečně zaplatil soudní poplatek za tuto žalobu (13 rozhodnutí) a soud uložil žalovanému tuto částku žalobci zaplatit, neboť součástí nákladů řízení jsou náklady vynaložené, tedy náklady za soudní poplatky již zaplacené. Jiná by byla situace, pokud by soud žalobu zamítal, pak by žalobci uložil zaplatit soudní poplatek i z žaloby původně vedené pod sp.zn. 57Af 49/2013.

Náklady řízení tak činí **720.596 Kč**. K plnění byla podle § 64 s.ř.s. k § 160 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb. s ohledem na technické možnosti žalovaného správního orgánu stanovena třicetidenní lhůta, platební místo bylo podle § 64 s.ř.s. k § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb. stanoveno k rukám advokáta žalobce.

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.
(§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.)

V Plzni dne 30. ledna 2015

Mgr. Alexandr Krysl, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: Lenka Kovandová